

Smysl života je zcela evidentní.

Problém je jen v tom, jak přečkat mezidobí mezi jednotlivými orgasmy.

(Základní filozofické otázky a jejich řešení)

SEX NAD ZLATO

V jednom dalekém království panoval starý král. Byl moudrý, a tak když jednoho dne poznal, že na své povinnosti nestačí, povolal k sobě své tři dcery, aby jedné z nich předal vládu. Měla to být ta, která má svého otce nejraději.

„Já tě mám ráda jako zlato,“ řekla ta nejstarší.

Král se zachmuřil. Zlato na rukou a hrdlech žen pro něj neznamenovalo nic než rozmařilost a nejedna krásná chvíle v jeho životě byla přetržena s řetízkiem náhrdelníku.

„Já tě mám ráda jako drahé kamení,“ řekla ta prostřední.

Král se zamračil ještě víc. Nad chladný třpyt drahokamů si vždy cenil lesku, který zaplavuje naše oči ve chvílích, kdy očekáváme naplnění své touhy.

„Já tě mám ráda jako sex,“ řekla ta třetí, nejmladší, Maruška.

Král nevěřil vlastním uším.

„Jako co?“

„Jako sex,“ opakovala Maruška a král se nesmírně zaradoval. Jednak proto, že se tak rozhodla otázka následnictví, ale také proto, že ho potěšilo, že na něj Maruška myslí kudy chodí a nemůže bez něho být ani den, pokud možno aspoň třikrát. Krom toho tím byla s konečnou platností zodpovězena otázka, zda je Maruška skutečně celá po něm.

Královna se totiž nejednou nechala slyšet, že jí manžel zahýbá takovým způsobem, že si vlastně ani nemůže být jista, jestli ty jejich děti jsou vůbec jeho, a král, pamětliv časů své bujaré mladosti, byl ochoten připustit, že možné je prakticky skoro všechno.

Maruška pak panovala dlouho a moudře a za její vlády se v království hodně souložilo – k obou(i více)strannému potěšení všech zúčastněných, občas jako vzájemná protislužba potřebných v rámci sousedské výpomoci a někdy ovšem i z povinnosti, nebo dokonce pro peníze. Ale často jen tak, z lásky.

Ono se vůbec všude hodně souloží. Bohužel v poslední době většinou už bez nás...

